

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์คมชัดลึก ฉบับประจำวันที่ 28 เดือนเมษายน พ.ศ.2551 หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ขังลูกไว้ข่มขืนทาสกาม 24ปี ดร.ออสเตเรียรวมเด๋อวัย72ปี

28 เมษายน 2551 23:06 น.

สลดพ่อชาวออสเตเรียวัย72 ปี ขังบุตรสาวไว้ในห้องใต้ดินนานเกือบ 24 ปี แล้วข่มขืนจนมีลูกด้วยกันถึง 7 คน เหี้ยอแจถูกข่มขืนตั้งแต่อายุ 11 ขวบ ก่อนจะถูกจับขังลิ้มตั้งแต่อายุแค่ 18 ปี

สำนักข่าวต่างประเทศรายงานเมื่อวันที่ 28 เมษายน ว่า เกิดคดีสะเทือนขวัญที่เป็นข่าวเกรียวกราวในประเทศออสเตรีย เมื่อพ่ออายุ 72 ปี จับลูกสาวตัวเองไปขังเป็นทาสบำเรอกามอยู่ในห้องใต้ดินนานถึง 24 ปี แล้วข่มขืนตลอดช่วงระยะเวลา นั้น จนมีลูกด้วยกัน

ถึง 7 คน ก่อนที่เรื่องจะแดงขึ้น

ตำรวจพบสตรีผู้นี้ซึ่งชื่อว่า "เอลิซาเบธ เอฟ" เมื่อเย็นวันเสาร์ที่ผ่าน มา พร้อมจับกุม นายโจเซฟ เอฟ ผู้เป็นบิดา หลังจากเอลิซาเบธ ซึ่งปัจจุบันมีอายุ 42 ปีแล้ว เปิดเผยต่อตำรวจว่า ถูกบิดาจับขังในห้องใต้ดินนานเกือบ 24 ปี ทั้งยังถูกข่มขืนจนมีลูกด้วยกันถึง 7 คน โดยเด็กทุกคนคลอดในห้องใต้ดินที่ไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกใดๆ เลย ส่งผลให้ลูกแฝดหนึ่งในสองคนที่เธอคลอดเมื่อปี 2539 ต้องตายไป เพราะได้รับการดูแลไม่เหมาะสม

เอลิซาเบธเล่าว่าผู้เป็นพ่อได้ลวงละเมิดทางเพศเธอมาตั้งแต่อายุได้เพียง 11 ขวบ โดยที่ผู้เป็นแม่ไม่รู้ กระทั่งเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2527 เอลิซาเบธซึ่งขณะนั้นอายุได้ 18 ปี ถูกนายโจเซฟหลอกให้ลงไปยังห้องใต้ดินของบ้าน ซึ่งตั้งอยู่ใกล้เมืองอัมสเตอร์ดัม ห่างจากกรุงเวียนนาไปทางตะวันตก 150 กิโลเมตร จากนั้นก็มอมยา จับใส่กุญแจมือ แล้วขังไว้ในห้องใต้ดินนับแต่นั้นเป็นต้นมา โดยหนึ่งเดือนหลังจากเธอหายตัวไป ก็มีจดหมายจากเอลิซาเบธส่งมา มีข้อความขออภัยพ่อแม่ว่าอย่าออกตามหา ทำให้ตอนนั้นเจ้าหน้าที่สรุปว่าเอลิซาเบธหายไปเข้าร่วมลัทธิใดลัทธิหนึ่งที่สมาชิก

มักจะเก็บตัวตัดขาดจากโลกภายนอก และประกาศให้เธอเป็นบุคคลหายสาบสูญอย่างเป็นทางการ

เอลิซาเบธกล่าวว่านายโจเซฟจัดหาอาหารและเสื้อผ้าให้เธอ และลูกๆ 3 คน ที่ถูกขังไว้ใต้ดินกับผู้เป็นแม่ โดยไม่เคยเห็นแสงเดือนแสงตะวันเลย ส่วนอีก 3 คนที่เหลือ ซึ่งเป็นเด็กชาย 2 คน เด็กหญิง 1 คนนั้น นายโจเซฟพาขึ้นไปเลี้ยงข้างบน โดยอ้างกับนางโรสแมรี ผู้เป็นภรรยาว่า เอลิซาเบธนำทารก

เหล่านั้นมาทิ้งไว้ที่หน้าประตูบ้าน ซึ่งทุกครั้งจะมีจดหมายที่เอลิซาเบธลงชื่อกำกับแนบมาด้วยว่าไม่สามารถเลี้ยงดูเด็กคนนั้นได้ เพราะต้องเลี้ยงดูลูกคนอื่นๆ อีก ซึ่งเด็กๆ ทั้งสามคนก็ถูกส่งเข้าโรงเรียนตามปกติ โดยที่ไม่มีใครรู้ว่าผู้เป็นแม่และพี่น้องอีก 3 คนของตัวเอง ซึ่งเป็นเด็กสาวอายุ 19 ปี เด็กหนุ่มอายุ 18 ปี และ 5 ขวบนั้น ถูกขังอยู่ในห้องใต้ดินของบ้านหลังเดียวกันนั่นเอง

ด้านนางโรสแมรีซึ่งอาศัยอยู่กับนายโจเซฟที่ชั้นบนของบ้าน ก็ไม่รู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นเลย กระทั่งเรื่องมาแดงขึ้นเมื่อ เคอร์สติน อายุ 19 ปี ซึ่งเป็นเด็กหนึ่งในสามคนที่อาศัยอยู่ในห้องใต้ดินกับเอลิซาเบธเกิดหมดสติ นายโจเซฟเลยจำใจต้องพาตัวหลานไปส่งโรงพยาบาลอัมสเตอร์ดัม เมื่อวันที่ 19 เมษายน ที่ผ่านมา พร้อมอ้างเหตุผลเดิมว่า เอลิซาเบธพาลูกสาวที่ป่วยมาทิ้งไว้หน้าประตูบ้าน โดยมีจดหมายแนบมาด้วยว่า ขอให้ช่วยพาลูกของเธอไปรักษาด้วย แต่เนื่องจากเด็กสาวผู้นี้ป่วยหนักถึงขั้นอาจเสียชีวิตได้ ทางแพทย์ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กสาวมากขึ้นเพื่อจะรักษาได้อย่างถูกต้อง จึงขอความร่วมมือไปทางสื่อให้ช่วยกันประกาศหาตัวเอลิซาเบธที่หายสาบสูญไป

เมื่อเรื่องราวลุลกลามไปใหญ่โตนายโจเซฟเลยต้องยอมพาเอลิซาเบธออกมาจากห้องใต้ดิน โดยบอกภรรยาว่าลูกสาวพาลูกอีก 2 คน ที่เหลือกลับมาบ้าน หลังจากหายหน้าไปนานถึง 24 ปี แล้วก็พาเอลิซาเบธไปคุยกับหมอที่โรงพยาบาลถึงอาการของเคอร์สติน ทำให้เจ้าหน้าที่ได้รับรู้เรื่องเลวร้ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับเธอ

เอลิซาเบธได้รับการปล่อยตัวเป็นอิสระเมื่อคืนวันเสาร์ที่ผ่านมาตามเวลาท้องถิ่น ขณะนี้เธอและลูกๆ ทั้ง 6 คน อยู่ในความดูแลของแพทย์ ตำรวจแล้วว่า เอลิซาเบธได้รับความกระทบกระเทือนใจอย่างรุนแรงระหว่างถูกสอบปากคำ เธอยอมพูดเมื่อเจ้าหน้าที่ให้คำยืนยันเป็นมั่นเหมาะว่าจะไม่ได้พบปะกับผู้เป็นพ่ออีกแล้ว และลูกๆ ของเธอก็จะได้รับการดูแลเป็นอย่างดีด้วย ขณะที่โฆษกสำนักงานอัยการเขตเซนต์โพเอลเทินกล่าวว่า เด็กๆ ที่รอดชีวิตมาได้เป็นเด็กชาย 3 คน หญิง 3 คน มีอายุ 5-20 ปี

ด้านนายโจเซฟยอมจำนนต่อตำรวจแล้วบอกรหัสเปิดประตูห้องใต้ดินด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งตำรวจที่เข้าไปตรวจค้นพบว่าในห้องใต้ดิน ซึ่งมีเพดานสูง 170 เซนติเมตรนั้น ถูกแบ่งออกเป็นสวนห้องนอน ห้องครัว และห้องน้ำ ทั้งยังมีโทรทัศน์เครื่องหนึ่งด้วย

นายกุนเธอร์แพลเตอร์ รัฐมนตรีมหาดไทยออสเตรีย แถลงว่า ออสเตรียกำลังเจอกับอาชญากรรมที่ยากจะเข้าใจ ขณะที่ตำรวจแจ้งว่า จะตรวจดีเอ็นเอต่อไป เพื่อพิสูจน์ว่านายโจเซฟเป็นบิดาของเด็กทั้ง 6 คนจริงหรือไม่ ขณะที่นายโจเซฟยอมรับสารภาพแล้วว่าเป็นผู้ก่อเหตุการณ์อันเลวร้ายนี้เอง

เหตุการณ์สะเทือนขวัญครั้งนี้เหมือนกับกรณีของ น.ส.นาทาสชา คัมพูสซ์ หญิงสาวชาวออสเตรียเช่นกัน ที่ถูกชายผู้หนึ่งลักพาตัวขณะเดินทางไปโรงเรียน แล้วนำไปขังไว้ในห้องใต้ดิน ที่ไม่มีหน้าต่างนานถึง 8 ปี ก่อนจะหนีออกมาได้เมื่อเดือนสิงหาคม 2549 และก่อนหน้านั้นก็มีคดีเด็กหญิงชาวออสเตรีย 3 คน ถูกแม่ที่ป่วยเป็นโรคจิตขังไว้ยาวนานถึง 7 ปี ในเมืองลินซ์

หลังจากที่ข่าวเผยแพร่ออกไปล่าสุด น.ส.นาทาสชาเสนอความช่วยเหลือแก่เอลิซาเบธด้วยเงินที่ได้มาจากการบริจาคจากองค์กรการกุศล และจากการไปพูดบอกเล่าประสบการณ์ น.ส.นาทาสชากล่าวว่า รู้สึกดีว่าสถานการณ์ที่ถูกโดดเดี่ยวโดยสิ้นเชิงนั้นเป็นอย่างไร โดยเธอถูกนายวุล์ฟกัง ฟรีโคลฟิล ช่างไฟในเมืองเดียวกัน จับตัวไปตั้งแต่นั้น

ปี 2541 ระหว่างเดินทางไปโรงเรียนเมื่ออายุเพียง 8 ขวบ ก่อนที่จะหนีออกมาได้เมื่อเดือนสิงหาคม 2549 และนายวุฒ์ฟักังได้ฆ่าตัวตายหนีความผิด

ด้านนายมนตรีสินทวีชัย หรือครูย่น เลขาธิการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก และอดีตสมาชิกวุฒิสภา กล่าว ว่า กรณีพ่อข่มขืนลูกในเมืองไทยนับว่ามีความรุนแรงมากกว่าในต่างประเทศ เพราะเมืองไทยพ่อข่มขืนลูกตั้งแต่อายุน้อยเพียงแค่ว่า 5-6 ขวบก่อนวัยเจริญพันธุ์เสียอีก โดยใช้อำนาจ การบังคับ บีบบังคับจิตใจ เพื่อสนองความต้องการของตัวเอง ต้องการเป็นเจ้าของลูก กลัวการสูญเสีย มีความต้องการทางเพศสูง ความเป็นพ่อน้อย แต่ยอมรับว่าเป็นเมียมากกว่าลูก และเป็นที่น่าสังเกตว่า กรณีลักษณะนี้ในเมืองไทยไม่มีการปิดบังซ่อนเร้นเหมือนในต่างประเทศ แต่ใช้วิธีทำให้เหยื่อตายใจด้วยการข่มขู่ จะฆ่าแม่ จะฆ่าตัวเด็กเอง เป็นต้น

"การที่เด็กถูกล่วงละเมิดทางเพศตั้งแต่อายุน้อย เขาไม่รู้ด้วยซ้ำว่าถูกละเมิด แรกๆ จะเริ่มอนาจารก่อน แต่เมื่อเด็กเริ่มรู้สึกเจ็บ เขาจะเริ่มรู้แล้วว่าความเจ็บกับความรักมันคนละเรื่องกัน แต่เมื่อถูกจับได้ เขาก็มีความรู้สึกไม่ยอมให้พ่อตัวเองต้องติดคุก ความรู้สึกของเด็กนั้นซับซ้อน หากถูกคนแปลกหน้าล่วงละเมิดทางเพศจะเจ็บปวดน้อยกว่าญาติพี่น้อง ถ้าเป็นครูก็จะรู้สึกมากขึ้น พ่อเลี้ยงก็จะรู้สึกมากขึ้นไปอีก และยังเป็นพ่อแท้ๆ จะยิ่งเจ็บปวดมาก เพราะในสังคมไทยสอนเรื่องความกตัญญู ซึ่งมันสร้างความสับสนและสับสนทางกับความรู้สึกที่เคยถูกกระทำจากพ่อ เด็กบางคนเป็นลมในงานวันพ่อ เด็กที่ถูกพ่อกระทำที่มูลนิธิเคยเข้าช่วยเหลือบางคนพยายามทำแท้งจนเด็กคลอดก่อนกำหนด และเสียชีวิต บางรายเมื่อคลอดลูกมาแล้วก็ไม่เลี้ยง เพราะอยากทิ้งสิ่งที่ผ่านมา" นายมนตรีกล่าว

ด้านดร.วัลลภ ปิยะมโนธรรม นักจิตวิทยา และที่ปรึกษาศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนา ศักยภาพมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิเคราะห์ถึงพฤติกรรมพ่อที่กักขังและข่มขืนลูกสาวตัวเองในต่างประเทศว่า มีพฤติกรรมชอบแยกตัวอยู่คนเดียว และมีพฤติกรรมระแวงคน กล่าวว่าคุณอื่นจะไม่รักและหวังดีกับลูกตัวเองเหมือนตนเอง มีความคิดว่าสังคมนี้เลวร้าย มีความน่ากลัว ผู้ชายอื่นในโลกน่ากลัว กลัวมีชีวิตที่ลำบาก จึงคิดเก็บลูกสาวไว้คนเดียว โดยทำให้ลูกยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต ส่วนลูกสาวที่ถูกกระทำแบบนี้จะอยู่โดยไม่มีสังคม จึงไม่เกิดการเปรียบเทียบ หนีอยู่จนเกิดเป็นความเคยชิน บางรายมีความสุขในโลกของเขา แต่เมื่อออกมาสู่โลกภายนอกบางคนอาจทนสภาวะใหม่ไม่ได้ คิดถึงแต่เรื่องเก่าๆ เคยมีความผูกพันกับพ่อมา แต่บางคนจะรู้สึกเป็นอิสระ ซึ่งผลกระทบต่อเหยื่อหลังจากเรื่องราวถูกเปิดโปงแล้วจึงแตกต่างกันไป

